

Tường Thuật

..... **Tang Lễ**
QUẢNG NHỰT
NGUYỄN HỮU MINH

Viết lại bài tường thuật tang lễ Nguyễn Hữu Minh, con xin phép hai Bác thân sinh và anh chị em trong gia đình Minh thứ lỗi, có thể gọi lại vết thương lòng, nhưng vì quá thương nhớ Minh nên con thấy cần viết đôi dòng để nói lên tấm lòng của toàn thể anh chị em trong GDPT và của riêng con đối với Minh.

Vào lúc 19 giờ thứ hai 16-08-04, tôi nhận được điện thoại của bạn Huỳnh Ngọc Minh báo tin Quảng Nhựt - Nguyễn Hữu Minh đã qua đời trong đêm 15 rạng 16-08-04 tại Amsterdam. Hơn cả tin 'sét đánh', tôi và Ngọc Minh cấp báo đến Thầy Cố vấn giáo hạnh, anh Liên đoàn trưởng cùng tất cả anh chị em quen biết trong và ngoài GDPT. 13 giờ ngày 17-08 một số đồng đoàn viên có mặt tại chùa để cùng Thầy đến nhà Minh ở thị xã Purmerend. Sau nghi lễ tẩn liệm, Thầy cử hành khoá lễ cầu siêu với sự tham dự của thân nhân, quý đạo hữu trong Ban hộ niệm và độ mười anh chị em đoàn viên GDPT Chánh Tín. Ngày 18-08 lúc 19 giờ, buổi lễ cầu siêu chánh thức của GDPT Chánh Tín với sự chủ lễ của hai Thầy Minh Giác và Thông Trí. Khoảng 50 vị tham dự, vừa thân nhân, đạo hữu và đoàn viên. Sau nghi lễ, Anh Chí Pháp đã đọc một bài diếu văn ngắn, nguyên văn :

Nam Mô Tiếp Dẫn Đạo Sư A Di Đà Phật.

Kính bạch quý Thầy,

Kính thưa chú thím Bấy cùng tang quyến,

Hương linh em Quảng Nhựt - Nguyễn Hữu Minh,

Hôm nay GđPt Chánh Tín đến tận nhà cử hành lễ cầu siêu, tiễn đưa hương linh em Quảng Nhựt - Nguyễn Hữu Minh về miền Cực Lạc. Em là một thanh niên năng động, được sự mến chuộng của mọi người. Ở gia đình, em là đứa con hiếu thảo, được ba má và anh chị thương mến tuyệt vời. Ở học đường, em là một học sinh chuyên cần được thầy yêu bạn mến. Đến với GđPt từ tuổi Oanh Vũ, em được tất cả đồng đội ái mộ, ban huynh trưởng tín nhiệm và thương yêu vô vàn nên giao cho em chức vụ đoàn phó Thiếu nam. Có thể nói trong cách cư xử thế, em chưa làm phật ý một ai. Niềm Tin Yêu đang độ phát triển giữa nhau. Thì hồi ơi, bởi một phút giây Thất Niệm, em lãng quên thiên chức người Áo Lam là Sống Vì Người, Làm Đẹp Đời Thơm Đạo, NGŨ TRƯỚC ÁC THẾ THỆ TIÊN NHẬP..! Giây phút lỡ lầm của em đã gây biết bao sự tức tởm của người trong thân tộc. Nào ba má anh chị em, thân bằng quyến thuộc đều ngậm ngùi đón đau thương nhớ. Với Gia đình Tâm linh, từ anh chị trưởng đến đoàn sinh, chẳng ai quên được nhiệt tình của em đóng góp cho tổ chức

Em Minh ơi ! Nói sao cho hết lời thương nỗi nhớ, diễn tả sao cho cạn lòng luyến tiếc thâm tình. Là người anh tinh thần, thân cận em gần như ruột thịt, anh thấy tiếc cho em một sự việc đã rồi ! Vì sao em có cả hai Gia Đình Huyết Thống lẫn Tâm Linh mà không bộc bạch nỗi lòng uẩn khúc để cùng nhau giải tỏa mà tự mình giải quyết bằng phương cách cực đoan ?

Định mệnh đã an bài!

Nghiệp duyên đã mãn!

Hương linh em hẳn còn phảng phất nơi đây, hãy nương theo làn khói hương trầm, lời kinh tiếng kệ mà quy hướng về cõi vĩnh hằng An Lạc...

Nam Mô Tiếp Dẫn Đạo Sư A Di Đà Phật.

Tiếp theo chị Tâm Ngọc, thư ký GD, đọc thư phân ưu của hai Gia Đình Trí Thủ và Thiện Hoa từ Thụy Sĩ gửi đến. Lời thư ai oán, nhớ thương :

Thành Kính Phân Ưu

Gia đình Phật tử Trí Thủ và Thiện Hoa tại Thụy Sĩ vừa nhận được tin buồn về anh huynh trưởng Nguyễn Hữu Minh, pháp danh Quảng Nhứt, thuộc Gia đình Phật tử Chánh Tín (Hòa Lan) vừa mới qua đời. Chúng tôi vô cùng thương xót và thành kính chia buồn cùng với tang quyến và GđPt Chánh Tín.

Toàn thể GđPt tại Thụy Sĩ nhất tâm nguyện cầu hương linh cố huynh trưởng Quảng Nhứt sớm sinh về cõi Phật.

Nam Mô Tiếp Dẫn Đạo Sư A Di Đà Phật.

Tm. hai Gia đình Trí Thủ và Thiện Hoa,

Ký tên Giác Ngộ Vô Đỉnh Trọng.

Đêm 19- 08 một số đoàn viên nhà ở gần cũng đến dự lễ cầu nguyện và phụ giúp những gì cần ích. Đặc biệt đêm 20-08 nhiều đạo hữu và anh chị em dự thời kinh cầu nguyện khá đông, sau đó lưu lại nhà quen để hôm sau tiễn đưa Minh.

Sáng thứ bảy 21-08, từ 10 giờ Đoàn Áo Lam lần lượt tựu về. Trừ ngành Oanh, đoàn viên ngành Thanh, Thiếu, Ban Huynh trưởng, Ban Bảo trợ, Bác Gia Trưởng ... tất cả đều hiện diện. Điều quý hóa nhất là một số anh chị em vì hoàn cảnh tạm ngưng sinh hoạt, cũng quy tụ về trong bộ Lam phục để hợp nguyện trong lễ Cầu Siêu. Đúng 12 giờ, lễ di quan bắt đầu. Những tràng hoa, những bó bông phúng điếu được khoảng 50 đoàn viên GDPT trình trọng từng bước theo sau quan tài trang nghiêm đưa tiễn. Đến phòng khánh tiết nhà quàng, nơi đây rất nhiều đồng hương và người bạn xứ quen thân gia đình Hữu Minh đã chờ sẵn để tiễn biệt.

Sau nghi thức của Thầy, ông Trưởng Ban Đại diện Hội Người Việt tại Purmerend thay lời đồng hương phân ưu và ca tụng nếp sống của Minh được mọi người ái mộ. Tiếp theo chị Tâm Ngọc thay mặt Gia Đình Chánh Tín đọc lời tiễn biệt :

Minh em,

Mùa hè năm nay đến chậm

Bạn bè đang lúc vui chơi

Được tin em từ già cõi đời

Lòng Chánh Tín tiếc thương vô tận

Mới ngày nào

Bạn hỏi em:

- Có chuyện gì phiền não vậy Minh ?

- Em đáp một tiếng KHÔNG thật lớn !

- Hay gia đình riêng có chuyện không vui ?

- Em thẳng thắn trả lời : Rất êm ấm !

Nhưng sao em đột ngột ra đi

Để lại cho bao người thương tiếc !

*

Nhớ linh xưa:

Tánh tình đôn hậu, tánh nét thuần lương

Lấy châm ngôn Bi Trí Dũng thắp lên ngọn đuốc soi đường

Nương Tam Bảo Phật Pháp Tăng khua vang hồng chung chiêu mộ

Lòng ước ao thơm ngát hương sen

Chí mong muốn đưa chen Phật sự

Cũng tưởng năm dài tháng rộng

Màu Lam thấm thiết thâm sâu

Ngờ đâu kẻ khuất người còn

Luyến tiếc nói sao cho hết

Trước giờ tiễn biệt, vì hương linh niệm chú Chuẩn Đề

Hàng ngũ chỉnh tề, trước di ảnh tụng kinh siêu độ

Gia đình Tâm linh xin ngưỡng nguyện :

Cầu Phật tổ mười phương tiếp độ

Đức Di Đà giáo chủ dùng Tràng Phan tiếp dẫn hương linh

Ngài Địa Tạng khua Phất Trượng xua tan ngục đò

Đức Quán Âm dù lòng lân mẫn đưa hương linh về cõi Chân Như

Ngài Thế Chí ra sức biện tài đẩy xe Pháp đến bờ bến giác

*

Tâm thành mến mộ

Đa thiếu đôi dòng

Du sắc du không

Hương linh chúng giám

Thương thay !

Nam Mô Tiếp Dẫn Đạo Sư A Di Đà Phật.

Những thương tiếc của Gia đình Tâm linh được gói trọn trong lời tiễn biệt, cả hội trường

như thồn thốc theo từng âm vang của buổi tiễn đưa.

Sau cùng, đại diện tang quyến thốt lời cảm tạ:

Kính bạch...

Kính thưa...

Chúng tôi xin mạn phép thay mặt tang gia, kính cẩn đa tạ thành tình của quý liệt vị đã chẳng quản ngại đường xa cách trở, nhứt là ngày cuối tuần bận rộn việc nhà hoặc cần sự tịnh dưỡng sau những ngày làm việc vất vả, nhưng đã thu xếp để đến đây để góp lời nguyện cầu cho hương linh con, cháu, em, anh chúng tôi là Nguyễn Hữu Minh, pháp danh Quảng Nhựt được sanh về miền Cực lạc và phần thể xác trở về với tú đại - Đất Nước Gió Lửa.

Nhân đây chúng tôi cũng xin gửi lời tri ân nồng hậu đến quý bà con cô bác, anh chị em đã gần suốt tuần lễ nay đến tư gia chúng tôi thiết lễ cầu siêu, phúng điếu, hoặc từ xa gọi điện thoại, gửi thiệp, thơ, điếu văn... nguyện cầu và chia sẻ niềm đau buồn cao độ của chúng tôi.

Trong cảnh huống bối rối, sầu thảm, chúng tôi không sao tránh khỏi những điều thất lễ, sơ sót, ngưỡng mong quý liệt vị, bà con cô bác, anh chị em niệm tình tha thứ cho. Gia đình chúng tôi xin đa tạ.

*Vợ chồng Nguyễn Hữu Hương và các con
(Purmerend 21.8.2004)*

Đúng 14 giờ, quan tài được chuyển vào lò thiêu, lời hộ niệm 'Nam Mô Tiếp Dẫn Đạo Sư A Di Đà Phật' liên hồi không dứt, rền vang cả phòng khánh tiết, vừa thanh thoát, vừa vút cao như tiến dẫn hương linh Quảng Nhựt - Nguyễn Hữu Minh đến tận quốc độ Cực Lạc, và đưa thân xác vô thường trở về với Tú đại !

*Trong giây phút xa rời chánh niệm,
Bởi do bao nghiệp chướng làm mê
Hôm nay con xin nguyện hướng về
Tây phương A Di Đà, lạc quốc
Con xin nguyện sớm ngày ra khỏi
Vượt qua ba tội tham, sân, si
Do thân miệng ý phát sanh ra,
Đời đời con thành tâm sám hối.□*

MINH BỬU

HOÀN NIỆM

Hồng Hạnh – Trương Thùy Linh
(GDPT Thiện Minh – Pháp quốc)

Cuộc đời không ai biết trước được tương lai sẽ đưa mình về đâu? Chính bản thân em cũng thế! Em có cảm giác cái ngày xưa và bây giờ như một ngày hai mươi bốn tiếng đồng hồ trôi nhanh qua, ngày và đêm chỉ cách nhau khi ánh mặt trời lặn xuống.

Một buổi chiều trên sân ga, len lỏi giữa giòng người đông đúc đi về, khuôn mặt mỗi người mang một tâm trạng khác nhau, mà ánh đèn vàng vọt của nhà ga không thể nào đủ sáng để nhận biết họ đang nghĩ gì? Và em cũng tự hỏi em đang nghĩ gì? Nghĩ nhiều chuyện lắm chứ? Nhưng trước mặt em đang nghĩ đến một chuyến đi.

Vâng một chuyến đi bắt đầu cho những chuyến đi sau này, năm 1999 khi được anh động viên về dự trại Lộc Uyển tại chùa Khánh Anh (em được đi học làm Huynh Trưởng sau hai năm sinh hoạt đoàn, nhằm bổ sung nhân sự trong ban liên đoàn). Cứ như thế thời gian dần trôi, những năm qua đã trở thành một thói quen cho em lấy xe như thế này về dự trại, với một mục đích hết sức dễ thương: đó là về dự trại trên khắp mọi miền nước Pháp, dù rằng lúc nào em cũng chỉ dự có phần nửa trại mà thôi, chỉ có bề mặt chứ không có khai mạc.

Từ những bước chân tập tễnh đó các anh em mình cùng nhau đi chung một chuyến xe, nhưng giờ đây sân ga đông người chỉ còn mình em.

Trong những năm anh em cùng sát cánh bên nhau, bao nhiêu buồn vui khó nhọc cùng nhau vượt qua, để rồi giờ đây em bước thêm những bước mới trên con đường trải đầy Hoa Lam, nhưng bóng dáng anh đã không còn trong đoàn Lam nữa.

Cuộc đời vốn là một bể dâu, bao nhiêu thay đổi và anh cũng đã đổi thay. Hoàn cảnh nào, nghịch duyên nào đã khiến cho anh LDT đáng

mến, đáng kính phục của đàn em, một thân tượng áo Lam của em giờ đây đã ngã qua một ngã mới. Liệu con đường anh đi đó có mang đến cho anh những an lạc, những niềm vui, những giọng cười và những nét mặt hồn nhiên của đàn chim oanh hay không?

Hay anh phải đương đầu vật lộn với cuộc sống mới, một cuộc đời đời?

Cảnh chùa vắng bóng anh, vắng bóng chị, đàn chim bơ vơ lạc lối, ai sẽ là người cầm lái đưa con đò này sang sông?

Ở một phương trời nào đó, có những giây phút chạnh lòng nào anh nhớ về đàn em thân yêu không?, nhớ đến mái chùa xưa không nhỉ?

Hôm nay mùa thu lại về, đứng trước cổng chùa Khánh Anh, ngoài sân lá vàng xào xạc dưới từng bước chân, trong giăng đường tiếng vui đùa của đàn em trại Anoma NiLiên, nơi đây sân chùa tuy nhỏ nhưng đã chứa đựng không biết bao nhiêu kỷ niệm buồn vui của Gia Đình áo Lam từ Anoma, Lộc Uyển đến A Dục.

Khi bài tiểu luận vẫn còn mơ màng trong trí óc cả năm nay, mà vẫn chưa viết được chữ nào, sợ rằng các anh chị bảo em li đòn nên cố gắng viết cho xong.

Với đôi dòng gởi về anh: người Huynh Trưởng đã cuu mang, dẫn dắt em hòa nhập vào mái nhà Lam, dạy cho em biết thế nào để trở thành một người Phật tử chân chánh, góp phần xây dựng xã hội trong tinh thần Bi, Trí, Dũng.

Rất tiếc hôm nay đây, tay trong tay anh chị cùng về, nhưng lại thiếu bóng dáng của anh, Gia Đình mất anh là một mất mát lớn lao, nhưng đời vốn dĩ vô thường, con đường anh đã chọn dấu có ra sao thì nơi đây, trong thâm tâm của các em, anh vẫn là một người anh cả đáng mến, và đối với riêng em, em luôn mang trong lòng một hình ảnh sâu đậm về anh, người Huynh Trưởng đã cho em nhiều bài học từ Đạo đến Đời.

Lý tưởng màu Lam 60 năm qua, hôm nay và mai sau sẽ chảy mãi trong tim mỗi anh em chúng ta, em hy vọng một ngày nào đó đàn em sẽ đón anh trở về.....

Về nơi đây xây đắp mái nhà Lam.

